

Proves d'Accés a la Universitat. Curs 2012-2013

Anàlisi musical

Sèrie 1

Qualificació		
Exercici 1		1
		2
		3
		4
		5
		6
		7
		8
		9
		10
Exercici 2	A	1
		2
		3
		4
		5
	B	1
		2
Exercici 3		1
		2
		3
Qualificació final		

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta de qualificació

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Aquesta prova consta de tres exercicis i s'iniciarà amb les audicions en què es basen l'exercici 1 i l'exercici 2.

Exercici 1

[4 punts. Cada qüestió val 0,4 punts. No hi haurà descomptes de penalització en cap cas.]

Escolteu amb atenció els deu fragments de música que sentireu a continuació i trieu la resposta correcta entre les quatre que us proposem per a cada fragment. Cadascun es repetirà una vegada, després d'un petit interval, abans de passar al següent.

1.
 - a) Ritme ternari / començament tètic.
 - b) Ritme ternari / començament anacrúsic.
 - c) Ritme binari / començament tètic.
 - d) Ritme binari / començament anacrúsic.

2.
 - a) Trombó / oboè.
 - b) Trompa / clarinet.
 - c) Trompeta / clarinet.
 - d) Trompeta / oboè.

3.
 - a) Minuet.
 - b) Tema amb variacions.
 - c) Rondó.
 - d) *Lied*.

4.
 - a) Contralt / tenor.
 - b) Contralt / baríton.
 - c) Soprano / tenor.
 - d) Soprano / baríton.

5.
 - a) Quartet de corda.
 - b) Concert per a instrument solista i orquestra.
 - c) Sonata.
 - d) Simfonia.

6.
 - a) Òpera.
 - b) Opereta.
 - c) Sarsuela.
 - d) Comèdia musical.

7.
 - a) *Bel canto*.
 - b) *Sprechgesang*.
 - c) *Jodler*.
 - d) *Blues*.

8.
 - a) Monodia.
 - b) Melodia acompanyada.
 - c) Polifonia.
 - d) Heterofonia.

9. *a)* Nacionalisme.
b) Barroc.
c) Renaixement.
d) Classicisme.
10. *a)* A-B-A-C-A.
b) A-A-B-A-B-A.
c) A-B-A-B-C-C.
d) A-A'-B-B'-C-C'.

Exercici 2

[4 punts]

Escolteu atentament el fragment d'una peça musical que figura en la llista d'obres que heu de conèixer. Aquest fragment, després d'una pausa, es tornarà a sentir.

A) Anàlisi formal i estructural

[3 punts. Cada qüestió val 0,6 punts. Per cada error es descomptaran 0,1 punts. Per les qüestions no contestades, no hi haurà cap descompte.]

En relació amb la peça que sentireu, trieu la resposta correcta a cada qüestió.

1.
 - a) Comencen tocant a la vegada tots els instruments del grup, tret de l'instrument de vent, coincidint amb l'inici de compàs.
 - b) Comencen tocant només els instruments solistes, en un començament anacrúsic.
 - c) Comencen tocant només els instruments solistes, en un començament tètic.
 - d) Comença tocant només l'instrument de teclat, que executa uns quants compassos d'introducció *ad libitum*.

2. El primer instrument melòdic solista que sentim
 - a) és el violí, i li respon immediatament la flauta amb una figuració rítmica de semicorxeres.
 - b) és el violí, i li respon immediatament el violoncel amb una figuració rítmica de corxeres.
 - c) és la flauta, i li respon immediatament el violí amb una figuració rítmica de corxeres.
 - d) és la flauta, i li respon immediatament el violí amb una figuració rítmica de semicorxeres.

3. Si ens fixem en els dos instruments solistes melòdics més rellevants, observem que
 - a) tots dos acostumen a tocar simultàniament la mateixa melodia.
 - b) s'alternen: quan un toca, l'altre sempre calla.
 - c) un d'ells sempre fa de protagonista, mentre que l'altre es limita a acompanyar-lo.
 - d) comparteixen el protagonisme: encara que toquin junts, es van cedint la paraula l'un a l'altre de manera imitativa.

4. En aquest fragment, el compàs
 - a) sempre és quaternari.
 - b) sempre és ternari.
 - c) passa del quaternari inicial al ternari quan entren els instruments solistes.
 - d) passa del ternari inicial al binari amb el segon *tutti*.

5. Durant els *tutti*,
 - a) l'instrument de teclat deixa de tocar.
 - b) l'instrument de vent deixa de tocar.
 - c) tots els instruments solistes deixen de tocar.
 - d) els instruments solistes són els únics que toquen.

B) Anàlisi estilística i contextual

[1 punt]

Responen a les qüestions següents.

1. A quin dels gèneres següents correspon la música que heu sentit? Marqueu la resposta correcta i justifiqueu l'elecció en una frase que defineixi el terme que heu triat.

[0,5 punts]

- a) Simfonia orquestral.
- b) Obertura d'òpera.
- c) Concert solista.
- d) *Concerto grosso*.

2. Escriviu un comentari breu (entre cent i cent cinquanta paraules) en què identifiqueu l'obra amb l'autor/a i descriviu una característica, com a mínim, de l'estil general en el qual s'inscriu l'obra.

[0,5 punts]

Exercici 3

[2 punts]

Llegiu el text següent i responeu a les qüestions que us plantegem a continuació.

Peces per a dislocar-se els dits

[...] Però, a més a més, Chopin és revolucionari en un sentit molt més espectacular: és cert que, a les dames i a molts cavallers dels salons parisencs, tracta de satisfer-los amb peces menors i particularment fascinants, masurques i nocturns (amb un gènere que està en voga des de John Field), és a dir, amb coses sempre adequades com a petit obsequi o per a una dedicatòria galant i que, per regla general, són tan tocables que immediatament es poden convertir en música habitualment interpretada en els instruments de la millor societat parisenca; però l'autèntica conquesta del saló, el vassallatge de prínceps, diplomàtics i cardenals, el sotmetiment de la noblesa i el diner, de la política i la bellesa, són coses que Chopin du a terme mitjançant els estudis. Com podríem dir de Brecht, Chopin els imposa peces didàctiques. I trenca el marc que fins aleshores havia delimitat el gènere *estudi*: el marc tècnic i musical, però també el marc social. És possible que en aquells salons es practiquéssin a vegades l'estudi, però era inaudit que un pianista interpretés estudis com a peces virtuosístiques. Chopin converteix l'estudi en apte per al saló, apte per a l'expressivitat i per a l'art.

Així doncs, què havia estat fins aquell moment l'estudi? Seria temptador dir que havia estat una pobra Ventafocs al servei de l'execució pianística, i que el príncep Chopin se l'endú ara al seu palau i s'hi casa, mentre que les seves orgulloses i altives germanes, la sonata i la fantasia, resten amb un pam de nas. Temptador i també cert, en certa manera. Com és natural, la funció de l'estudi era ajudar tothom: els principiants, amb les seves mans infantils; les dames, que volien tocar «amb brillantor però sense dificultats»; però també els estudiants avançats, amb prou d'ànims per a encarar-se amb la bravura. En el segle XVIII fins i tot s'havia arribat a parlar a Alemanya, com una cosa normal, de «peces manuals» o «coses per a la mà»; i, com que encara imperava el pur joc digital, tenien una funció purament gimnàstica, relativa a la tècnica de la pulsació. En temps de Chopin, existeixen també peces de mer ensinistrament; i del principal fabricant, Carl Czerny, encara n'hem de parlar. Però també un home com Henri Herz publica infinites sèries d'exercicis esquemàtics per als dits, tan difícils d'interpretar com de suportar: una Ventafocs confinada eternament a desgranar pèsols.

Adaptació de la traducció d'un fragment de

Dieter HILDEBRANDT. *Pianoforte: La novella del piano*. Barcelona: Muchnik, 1986

1. Assenyaleu els cinc gèneres pianístics esmentats en aquest text.

[0,5 punts]

2. En algun indret del text, l'autor utilitza metafòricament el conte de la Ventafocs. D'acord amb aquest parallelisme, a què es refereixen les paraules i expressions següents extretes del conte i usades per l'autor?

[0,5 punts]

— El Príncep:

— La Ventafocs:

— El palau:

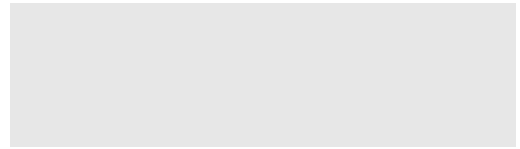
— Les dues germanes de la Ventafocs:

— «una Ventafocs confinada eternament a desgranar els pèsols»:

3. D'acord amb l'opinió de l'autor, redacteu un comentari breu i concís sobre la diferència existent entre els estudis de Chopin i les anomenades «peces manuals» anteriors al cèlebre compositor polonès.

[1 punt]

Etiqueta del corrector/a

--	--

--	--

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

